

Když L. Kerndl zpíval na lodi

Květy

Když Láďa Kerndl zpíval na lodi,
a měl právě chvíli volno,
šel s bubeníkem na palubu vzhůru,
a povídali si o počasí.

O tom, že větší je zima, než včerejší den,
a racků, že je zase míň,
slunce vypadá, jakoby potápělo se,
a fouká vítr severní..

„Poslouchej Láďo“ povídá bubeník
„mám doma krtka, a nevím co s tím,
nalévám vodu do všech těch děr,
trávím ho dýmovnicí...“

„Mám voodoo..
protínám jehlicí hlínu,
i lepící vosk !!“

„Ale nepomáhá nic, jsem na to sám..
úplně sám..

.. cítím, že chodí pode mnou, a vysmívá se,
že není žádná šance, že ho chytím !!!
V tajemných chodbách krtčích,
plevelu šeptá, aby rostl výš,
škrtí kytky, na kterých mi záleží !!!
Jestli mi rozumíš, já už nevím co s tím..
jestli mi rozumíš, já už nevím co s tím.“

A Láďa povídá „Tenhle problém s krtky já dobře znám,
zahrádka vypadá jako po náletu... ..musíme jít,
slyším saxofon..

Mackie Messer a můj Funny Valentine, New York, New York..
say something stupid, like over the rainbow.. fever when you hold
me tight...